

פירוש הרמב"ם לאבות

שכר מצווה - מצווה (ד, ב)

הרב יצחק שילת

מסכת אבות ד, ב

בן עזאי אומר:

הוי רץ - למצוה קלה, וברח - מן העבירה.

שמצוה - גוררת מצוה, ועבירה - גוררת עבירה.

ששכר מצוה - מצוה, ושכר עבירה - עבירה.

פירוש המשנה לרמב"ם אבות ד, ב

כבר בארנו פירוש זה המאמר בפרק עשירי מסנהדרין.

וכבר העירו חכמים עליהם השלום על חידוש נפלא בתורה, יש בו זירוז על מעשה המצוות, והוא אמרו "אז יבדיל משה שלש ערים בעבר הירדן" (דברים ד, מה) וגו'. וידוע שאינן מועילות, שלא יהיה בהן דין ערי מקלט עד שיובדלו השלוש האחרות שבארץ ישראל. אמרו, יודע היה משה רבינו עליו השלום, שאין שלש ערים שבעבר הירדן קולטות עד שיובדלו השלש שבארץ ישראל, שנאמר "שש ערי מקלט תהיינה" (במדבר לה, יג). ואמנם הבדיל אלו, מפני שאמר הואיל ובאה מצווה לידי אקיימנה.

ואם כיוצא בזה במשה רבינו עליו השלום, משיג האמיתות שלם שבשלמים, נכסף להוסיף חצי מצות עשה על כל מעלתו ושלמותו, אין צריך לומר שיעשו מי שנצטרעה נפשם והוחזקה צרעתה וקדמה: